

Ред'ярд Кіплінг

як метелик
ніжною тупнув

© Видавництво Богдан
www.bohdan-books.com
ISBN 978-966-10-8388-1

«Ось вам казка, любі мої. Нова і пречудова...»
Так починається оповідка Ред'ярда Кіплінга,
замішана на близькосхідному фольклорі та біблійних
приповідках. І хоча йдеться у ній про премудрого
царя Соломона і Балкіс — царицю Савську,
насправді перед вами справжня казка — дотепна,
кумедна і повчальна, як і всі історії
з «Таких собі казок». Маленькі читачі поміркують
над тим, що таке зарозумілість, а що — мудрість,
та разом із маленькими метеликами зруйнують
водномить велетенський палац з усіма садами,
аби одразу ж його відновити.
Особливо неповторними роблять книжку
барвисті ілюстрації Володимира Штанка.
Книжка продовжує серію
видавництва «Навчальна книга — Богдан»
про Тафі й Теґумая.
І хоча про печерне плем'я тут ані слова,
уважний читач знайде давніх знайомих
на її сторінках.

Для молодшого шкільного віку.

переклад Володимира Чернишенка

Ілюстрації Володимира Штанка

Перекладено за виданням: Just So Stories. Rudyard Kipling.
Wordsworth Editions Limited. 1993

як метелик

ніжкою тупнув

Ось вам казка, любі мої. Нова і пречудова, та ще й геть не схожа на інші казки — оповідь про премудрого правителя Сулеймана-ібн-Дауда, або, по-нашому, Соломона Давидовича. Усього про Сулеймана-ібн-Дауда існує триста, та ще п'ятдесят п'ять оповідок, але це — жодна з них. Не про чайку, яка за наказом Сулеймана-ібн-Дауда знайшла воду, і не про одуда, який заслоняв Сулеймана-ібн-Дауда від пекучого сонця. Не про скляну підлогу його палацу, не про наскрізь продірявлений рубін і навіть не про золоті зливки, подаровані Сулейманові самою Балкіс. Ні, це казка про метелика, який зробив «туп»!

А тепер тихенько слухайте.

Сулейман-ібн-Дауд був мудрий. Він розумів, що кажуть тварини, птахи, риби та комахи. І про що камені стогнуть глибоко під землею, коли труться боками. І про що шелестять дерева раннього ранку. Він розумів усе й усіх — від попа до клопа. А Балкіс — його Найперша Цариця, прегарна цариця Балкіс — була майже такою ж розумною, як і він.

А ще Сулейман-ібн-Дауд володів чарами. На середньому пальці правої руки носив він перстень. Коли ж обертав його один раз — з-під землі з'являлися іфрити й джини, готові виконати всі його накази. Коли двічі — феї з небес, щоби служити йому. Коли ж він обертав персня тричі — з'являвся перед ним предужий ангел Азраїл у вбранні водоноса, щоб розповісти йому новини з трьох світів, які називаються Нижче, Вище й Тут.

Але Сулейман-ібн-Дауд не був пихатим. Він дуже рідко хизувався своїми вміннями, а коли таке й траплялося, то потім дуже соромився. Якось заманулося йому нагодувати усіх тварин земних за один день, але щойно він зібрав для них їжу, як із глибин морських піднявся Звір і з'їв усе за три ковті. Сулейман-ібн-Дауд дуже здивувався і запитав:

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.